

og jeg meget gerne vilde have et Maleri eller Buste af vedkommende, kunde jeg bestille det hos en Kunstner, men jeg vilde sikkert finde det urimeligt, om Kunstneren skulde have Ret til at mangfoldiggøre dette Kunstværk og sælge det paa Gader og Stræder, det vilde det ærede Medlem maaske ogsaa finde urimeligt. Derfor synes jeg, at der er god Grund til, at Bestilleren faar nogen Ret. Jeg kunde finde mig i, om det ærede Medlem begrænsede denne Ret til nogle Aar, 15—20 Aar, men at Bestilleren slet ikke maa have nogen Ret i dette Forhold, det mener jeg, ikke er rigtigt. Nu er Spørgsmaalet ikke i, og for sig saa stort, som det ærede Medlem synes at mene, idet jo § 27 udtrykkelig omtaler, at „naar ikke andet er vedtaget, indbefatter en Overdragelse af selve Kunstværket ikke Retten til at offentliggøre Gengivelse af dette, men denne Ret tilkommer fremdeles Kunstneren“, og saa kommer Udtalelsen om Portrætter og Portrætbuster. Nu kan en Kunstner, naar han træffer Aftale med en Mand om at lave et Kunstværk, faa noget andet vedtaget, han kan træffe en anden Aftale, og saa er jo hele Forholdet for saa vidt dette Lovforslag uvedkommende; saa Forholdet er ikke saa stort i det hele taget. Saaledes som Ændringsforslaget er foreslaaet her, synes jeg ikke om det, og jeg kan ikke tiltræde det. Men naar det ærede Medlem vil stille Forslag om at begrænse Bestillerens Ret til et Aaremaal, kunne vi tales ved om det. Jeg maa altsaa nærmest opfordre det ærede Medlem til sammen med sine Medforslagsstillere at tage Forslaget tilbage og stille et Forslag til 3die Behandling i den Retning, jeg her har antydet. Dette kunde jeg maaske gaa ind paa.

Sigurd Berg: Jeg takker den højtærede Minister for den imødekommende Holdning, han har vist over for de af min ærede Medforslagsstiller og mig stillede Ændringsforslag, idet han jo fuldt ud kunde tiltræde det under Nr. 1 opførte Ændringsforslag. Det er naturligvis ikke mig magtpaaliggende, om det under Nr. 2 opførte Ændringsforslag just indsættes i Lovforslaget paa det Sted, hvor jeg havde tænkt mig det, og at vi netop faa den Bødebestemmelse, som vi havde sat. Jeg kan meget godt gaa med til, at den mindste Bøde bliver 10 Kr., og foranlediget af den højtærede Ministers Udtalelser skal jeg derfor tage dette Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 af *Sigurd Berg* og *Vilhelm Lassen* til § 17, 1ste Stykke, er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Bing: Den højtærede Minister har taget fejl med Hensyn til mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Den indskrænkede Ret, jeg talte om, den Tidsgrænse, jeg ønskede sat, den gjaldt Familiens Ret og ikke Bestillerens Ret, men det har jeg ikke nærmere villet forme i mit Ændringsforslag. Hvad nu det Eksempel angaar, som den højtærede Minister nævnedes, kan jeg jo netop henvide ham til de Ord, som staa i Lovforslaget: naar ikke anderledes er vedtaget mellem Kunstneren og Bestilleren. Thi det sjældne Tilfælde, det, som den højtærede Minister nævnedes, det egner sig jo netop til at gaa ind under en saadan Bestemmelse: naar ikke anderledes er vedtaget. De almindelige Tilfælde ville jo sædvanlig gaa ind under Lovparagraffernes almindelige Bestemmelser. Da imidlertid den højtærede Minister er imod Ændringsforslaget, skal jeg paa Medforslagsstilleres og egne Vegne tage det tilbage med det Forbehold til 3die Behandling muligvis at stille et Ændringsforslag, der bedre kan modtages af den højtærede Minister.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 7 af *Benzon*, *Bing* og *Philipsen* til § 27, 2det Stykke, er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Meyer: Det er ganske sikkert noget, som jeg antager, den højtærede Minister vil være klar over, at det ikke har været vor Mening, naar vi have stillet vort Ændringsforslag, at ville beskære nogen Ret, som vi mente var fuldt ud af den Art, at man fra vor Side burde skabe en Beskyttelse for den. Vi have maaske langt snarere villet begrænse Retten til dem, der i Virkeligheden have Krav paa den, og villet bortskære Retten paa Steder, hvor det forekommer os, at der ikke var nogen særlig Anledning til at opretholde en Beskyttelse. Hvis man vilde undersøge, hvorledes f. Eks. Bestemmelsen vilde komme til at virke, naar en Mand eller Kvinde forlader denne Verden, og deres Ejendele gaa over til andre, vil man maaske i overordentlig mange Tilfælde se, at det aldeles ikke er Ægtefællen eller Børnene, der komme til at nyde godt deraf, men maaske